

TOFIQ FIKRƏT

SEÇİLMİŞ
ƏSƏRLƏRİ

“ŞƏRQ-QƏRB”
BAKI-2006

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

FÜZULİ

Gözündə şölələnir atəşin günəşli İraq,
Baxar həmişə həzin bir düşüncəyə dalaraq,
Dühaya saf alını bir nümunədir parlaq,
Soluq dodaqlarının nəğməsi həmişə fəraq...
Əsərlərində bu sevdalı çöhrədir zahir,
Bu çöhrə mənə Füzuliyə çox münasibdir.

Bu çöhrə çöhreyi-qəm, çöhreyi-məhəbbətdir,
Məhəbbətin ona təsiri bir əlamətdir.
Sevər və sevdiyi şey dərdədir, müsibətdir,
Səfası, nəşəsi yoxdur, bütün küdurətdir.
Könül səmasına ağlar bulud çökər hər an,
Gülümsəyirsə, yəqin bu davam edər bir an...

Zaman-zaman qapılar qəmli bir təsəllayə,
Dalar, gedər ürəyi bir kədərli sevdaya,
Salarsa üstünə bir nazənin gözəl sayə,
Olar bu, ruhu üçün ən sevimli bir qayə.
Şikəstə könlünü etmiş bütün diləklərə yad,
“Nə versələr ona şakir, nə qılsalar, ona şad”...

Şikayət eylər, işi nalə, ahü-əfqandır,
Düşəndə firqətə, aləm gözündə zindandır,
Cahana gəldiyinə anbaan peşimandır,
Səfərdə yoldaşı da bir kədərli canandır,
Onun dalınca gəzər hey xərəbə yurdlarda
Onun gözüylə görər gözyaşı buludlarda.

Üzündə, bir də görərsən, ümidlər görünür,
Nədir ümidi? O, bundan da bixəbər görünür,
Həyata hər baxışında ələm-kədər görünür,
Həyatı eşqini duymaq üçün sevər görünür.
Nə varsa, eşqi üçündür, fəqət onunla yaşar,
Birər oyuncağıdır eşqinin xəzanla bahar.

Vurulduğu o gözəl də həmişə, hər yerdə
Çəkər gözəlliyə qarşı önündə bir pərdə.
Bütün gözəllik, əgər cəm olarsa bir yerdə,
Dönüb, qalar yenə də gözləri o əsmərdə...
O əsmər afətə vurğunluğu əzəldəndir,
Onun qəmile Füzuli həyata düşməndir.